Buitengewone vergadering van de gemeenteraad op Donderdag, 29 Januari 1948, des namiddags 2 uur.

Aanwezig met de Voorzitter, de heer H.van Alphen, de heren Slagveld, van der Werff, Blom, Mevrouw Mol, de heren Kerkman, Lindeman, Tates, Weber, Groos, Terol, Slegers, van der Moolen en van Kuijk.
Secretaris: de heer W.M.B.Bosman.

Opening.
De Voorzitter opent de vergadering te 2 uur.n.m.

I.INGEKOMEN STUKKEN.

1.Voorstel van burgemeester en wethouders tot oninbaarverklaring van enkele belastingposten.
De heer Blom acht de redactie niet geheel juist.
Op voorstel van de voorzitter wordt dit punt aangehouden.

2.Een verzoek van de Stichting "Protestantse Nijverheidsschool voor meisjes" te Zandvoort om af te geven een verklaring, als bedoeld in artikel 25 van de nijverheidsonderwijswet.
Dit verzoek wordt in handen gesteld van burgemeester en wethouders om prae-advies.

3.Proces-verbaal van de opneming van boeken en kas van de gemeente-ontvanger.
Wordt voor kennisgeving aangenomen.

II.VOORSTEL TOT BENOEMING VAN EEN LID VAN DE COMMISSIE TOT WERING VAN SCHOOLVERZUIM (raadsvoorstel no.7).
Na gehouden stemming blijkt, dat zijn uitgebracht 10 stemmen op de heer W.Castien en 3 stemmen op de heer W.van der Mije, zodat de heer Castien is benoemd.

III.VOORSTEL TOT TOETREDING DER GEMEENTE ALS LID VAN HET NEDERLANDSCH INSTITUUT VOOR VOLKSHUISVESTING EN STEDEBOUW (raadsvoorstel no.8).
Wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De Voorzitter verklaart het huishoudelijk deel der vergadering hiermede gesloten, waarna wethouder van der Moolen zich met de volgende rede tot de scheidende voorzitter richt:

Mijnheer de Burgemeester,

Na een ruim 22-jarige ambtsperiode beëindigt U op 31 Januari a.s. de taak van burgemeester en neemt U afscheid van het U zo geliefde Zandvoort. Een belangrijk feit voor U, maar nog meer voor de gemeente Zandvoort, welke hiermede een periode in haar geschiedenis afsluit, welke gekenmerkt wordt door het brede inzicht en de voortvarendheid door U Mijnheer de burgemeester aan de dag gelegd.

Onwillekeurig gaan mijn gedachten terug naar 15 October 1925 toe ik als toeschouwer op de publieke tribune Uw installatie als burgemeester van Zandvoort bijwoonde. U wees toen op de noodzakelijkheid om = zonder de eisen der bezoekers van kortere duur te verwaarlozen = de naam van Zandvoort ook verder dan in de naaste omgeving een klank van bewondering te doen opwekken.

Voorts, dat de bloei van Zandvoort behalve van zonnige warmte ook afhankelijk is van een goede pers.

Deze twee punten hebben Uw beleid beheerst en we mogen het dankbaar constateren met goed resultaat voor de gemeente.

Nauwelijks enkele maanden in functie, 29 December 1925, wist U reeds een raadsbesluit uit te lokken tot bebossing van Plan Noord, het begin van de thans zo fraaie bebossing met vijverpark, welke bij de ontwikkeling van Zandvoort als forensenplaats ongetwijfeld een belangrijke rol zal spelen.

Uw internationale ervaring op het gebied van het vreemdelingenverkeer maakte het U mogelijk waardevolle initiatieven te nemen. Ik wijs hierbij op de ordening van het strandbedrijf, de aankoop van de duinreep voor de aanleg van brede boulevards, stichting van het Zuiderbad en de reorganisatie van de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer, welke onder Uw leiding een semi-gemeentelijk karakter kreeg.

De verbindingen van Zandvoort hadden Uw onverflauwde belangstelling. De toegangswegen werden gemoderniseerd en geschikt gamaakt voor het snelverkeer!

Na een ingespannen actie van bijna tien jaren kon U in 1935 de eerste electrische trein te Zandvoort begroeten en sedert die tijd hebt U er zonder ophouden voor geijverd, door persoonlijk contact en door middel van de pers, dat de dienstregeling voor de verbinding Amsterdam-Zandvoort zo goed mogelijk aan de belangen van de badplaats wordt dienstbaar gemaakt.

In het kader van Uw streven om Zandvoort meer bekend te maken in binnen- en buitenland wist U grote sportevenementen naar Zandvoort te trekken, waarbij ik memoreer de auto- en motorraces in 1937. De sport had trouwens altijd Uw daadwerkelijke steun, hetgeen blijkt uit de aanleg van zeer behoorlijke sportvelden voor voetbal, hockey en athletiek.

Mijnheer de burgemeester, ik ben mij er van bewust hier slechts een globale, onvolledige opsomming te geven van hetgeen U als burgemeester hier heeft kunnen tot stand brengen.

De oorlog en sloopwoede van de bezetter hebben veel van Uw werk teniet gedaan. De boulevards en de grootste hotels en bedrijfsgebouwen werden met een groot aantal woningen gesloopt. U zelf werd in November 1942, toen de sloping een aanvang nam, ontslagen en uit Uw gemeente verbannen. Het was hard voor U daar in Gelderland te moeten horen hoe de bezetter in Zandvoort huishield en zelfs het bestaan van de badplaats bedreigde. Doch ook daar toonde U Uw grote geestkracht door onmiddellijk Uw gedachten te laten gaan over het herstel van de aangerichte schade.

Toen in begin 1943 de mokers van de slopers van Zandvoort hun vernietigend werk deden was U reeds met Ir. Friedhoff in verbinding getreden en werkte U reeds aan een wederopbouwplan, hetwelk U onmiddellijk na de bevrijding kon ontvouwen.

In dat plan hebt U Uw visie op de functie van Zandvoort als badplaats voor de grote massa en de ontwikkelingsmogelijkheden van onze gemeente kunnen neerleggen.

Nog voor de bevrijding waren de plannen voor de woningbouw ter vervanging van het gesloopte deel van het oude dorp reeds nauwkeurig uitgewerkt, zodat met de bouw reeds spoedig kon worden begonnen toen alle oorlogsschade aan de bestaande woningen was hersteld.

De ramp van de sloping * Zandvoort staat no.7 op de lijst van de Nederlandse rampgemeenten = is voor U een aansporing geweest om met verdubbelde ijver te werken voor de verhoging van het aanzien van Zandvoort.
Uw streven om Zandvoort dienstbaar te maken aan de behoefte der grote massa der stadsbevolking van Amsterdam en Haarlem leidde na moeizaam onderhandelen tot de totstandkoming van het Strandschap Zandvoort. Het voortdurende contact, hetwelk hierdoor is ontstaan met de rijksorganen en de gemeentebesturen van Haarlem en Amsterdam is van niet te onderschatten betekenis voor de ontwikkeling van Zandvoort en zal in de toekomst naar ik verwacht nog menigmaal zijn grote waarde bewijzen.
Als grote gebeurtenis van het afgelopen jaar noem ik het raadsbesluit tot de aanleg van de auto-toerweg. Als ik in sporttermen mag spreken: in een formidabele eindspurt hebt U nog tijdens Uw waarnemend burgemeesterschap dit resultaat kunnen bereiken en deze belangrijke zaak er bij de hogere instanties door gekregen.

U zorgde tevens voor waardevolle relaties met de toonaangevende organisaties op het gebied van de auto- en motorsport, welke waarborgen dat Zandvoort zal worden een centrum van grote internationale sportgebeurtenissen.
De raad is U dankbaar. Niet alleen voor Uw bekwame onpartijdige leiding van zijn vergaderingen, ook voor hetgeen U voor de gemeente deed. Door Uw werk is Uw naam onuitwisbaar in de historie van Zandvoort vastgelegd.
Niettemin heeft de raad gemeend op twee manieren Uw naam in Zandvoort te moeten vastleggen.
In de kamer van burgemeester en wethouders, de plaats waar U zo dikwijls het belangrijke werk besprak is een ruit aangebracht met Uw familiewapen. Voorts besloot de raad de auto-toerweg de naam te geven van "Burgemeester van Alphenweg" en daarbij een steen te plaatsen waarop staat vermeld, dat deze weg op Uw initiatief is tot stand gekomen.
U verlaat de gemeente Zandvoort in een beslissende phase van haar geschiedenis. Het vooruitzicht van Uw vertrek heeft Uw ijver niet kunnen verminderen; integendeel, U hebt tot het laatst het bestuur gevoerd en menige grondslag gelegd waarop in de toekomst kan worden voortgebouwd.
Mijnheer de burgemeester, U gaat nu een welverdiende rust genieten. Ik ontveins mij niet, dat dit voor U een vreemde gewaarwording zal zijn. De woorden "van Alphen" en"rust" vormen een ongewone combinatie.
Wellicht zal men nog wel eens een beroep op U doen om Uw kennis en ervaring aan te wenden voor het algemeen welzijn.
Mogen wij U met Uw echtgenote, dieUbij de vervulling van Uw ambt zo trouw terzijde stond in Zandvoort nog menigmaal begroeten ter gelegenheid van bijzondere gebeurtenissen voortgesproten uit de door U genomen initiatieven.
Wethouder Groos spreekt als volgt:
Burgemeester,
Bij de laatste door U gepresideerde vergadering van burgemeester en wethouders eergisteren, hebben wij bereids als college afscheid van U genomen, vandaag staan wij voor

het feit, dat wij afscheid van U nemen als voorzitter van de raad en als eerste burger van onze gemeente Zandvoort.
Op voortreffelijke wijze, is met inzet van Uw gehele persoon Zandvoort op een niveau gebracht zoals U zich dat van meet af aan voorgesteld had, doch waarin U ernstig werd gehandicapt door de tweede wereldoorlog, met alle aankleve van dien.
Met de meest grootste voortvarendheid en met alle energie, burgemeester van Alphen eigen, werkte U desondanks voort aan het aan U zelf opgelegde ultimatum, n.l. de wederopbouw van Zandvoort, waarvoor men, zoals men dat achteraf kon beluisteren, U wel eens een "Streber" noemde, ik citeer slechts, dus vergeeft U me deze aanhaling. Doch ik meen hieraan gelijktijdig te mogen toevoegen, wie niet streeft arriveert niet, dat was voor U Mijnheer de burgemeester een visitekaartje.
Het is geenszins mijn bedoeling bij dit afscheid, wat U m.i. niet gemakkelijk moet vallen, alle merites van U Mijnheer de burgemeester te vermelden. Dat zou m.i. te veel tijd vragen.
Doch deed ik dat wel, dan zou ik zeker U Mevrouw daarin betrekken, U, die als een juiste burgemeesters echtgenote al die jaren op voorbeeldige wijze Uw echtgenoot ter zijde heeft gestaan, door alle gunstige en ongunstige tijden heen.
Toch meen ik U beiden mijn verschuldigde dank niet te mogen onthouden voor alle medewerking, welke ik van U beiden mocht ondervinden op divers sociaal terrein, ook toen ik nog geen deel uitmaakte van de raad en het college.
Gaarne zeg ik U, Mevrouw en Mijnheer de burgemeester hiervoor dank, ook mede namens mijn echtgenote, die zeer tot ons leedwezen hier niet aanwezig kan zijn.
Ik ben U eveneens dank verschuldigd voor Uw mooie geste, inzake Uw gewaardeerde houding tijdens de bezetting, toen op instigatie van die bezetter het bestaan van de niet-economische verenigingen moest worden opgeheven, doch spontaan door U een uizondering werd gemaakt en toegepast voor het Fonds van bijzondere noden, afd. Zandvoort, waarvan ik de eer had secretaris-penningmeester onder Uw Ere-voorzitterschap te mogen zijn. Dat toenmalige schrijven van Uw hand heeft mij bijzonder getroffen en mag ik U bij Uw afscheid deze erkenning zeker niet onthouden en verzoek ik U, Mevrouw in deze dank te laten delen.
Het moge dan een betrekkelijk kort tijdperk zijn geweest dat wij hebben mogen samenwerken, zeker is, dat op een aangename wijze van samenwerken mag worden teruggezien. Verschilpunten lopen nu eenmaal door ons gehele leven, terwijl de moeilijkheden er zijn om overbrugd te worden.
Sta mij thans toe Mevrouw en Mijnheer de burgemeester, dat ik afscheid van U neem, en U mede namens mijn echtgenote en dochter onze welgemeende wensen medegeef voor U en de Uwen met een wens voor een behouden thuiskomst voor Uw zoon, het genoegen van een lange en welverdiend rust, voorzien van een voor U allen goede gezondheid in Uw nieuwe "home" te Bergen.
Dat het U goed moge gaan.

De heer Slagveld zegt, dat het niet altijd prettig is, de oudste te zijn.

Het is bij een gelegenheid als deze, de gewoonte, dat de nestor nà de wethouder spreekt. Deze roomt zodoende af en moeten volgende sprekers meestal in herhalingen vervallen.

Mijnheer de voorzitter, het is niet mijn bedoeling om als het ware in zijn voetstappen te treden, maar er = zonder als domper te willen fungeren = op te wijzen, dat het U in Uw soms veelbewogen burgemeestersloopbaan hier te Zandvoort, niet gelukt is, de gehele bevolking te pakken.

Ik weet, dat het U hierom niet te doen was, maar steeds die weg ging, welke U voor de juiste hield en die besluiten nam, welke naar Uw mening naar billijkheid en recht waren.

Het was dan ook nooit nodig U te herinneren aan het gedichtje, hier, met gulden letters op de schouw geschilderd

Alle man van pas te maken
En door iedereen bemind
Zijn d'onmooglijkste zaken
Die men in de wereld vindt.

Mijnheer de voorzitter,
Ook mij hebt U het niet altijd naar de zin kunnen maken. Onze meningen botsten wel eens, vooral bij belangrijke voorstellen, als daar waren b.v. het Plan, het Strandschap en niet te vergeten de woonruimtekwestie.

Ik geef toe, dat men tot het verkrijgen van een beslissend oordeel, in beide eerstgenoemde gevallen zal dienen af te wachten hoe deze zich zullen ontwikkelen en dat de mogelijkheid bestaat dat U gelijk had en ik ongelijk.

Gedurende de korte tijd, dat ik de eer had lid van de raad te zijn en het genoegen met U samen te werken, heb ik bewondering opgevat voor Uw doorzettingsvermogen, Uw werkkracht en Uw sportiviteit. Deze kunnen menig veel jonger man tot voorbeeld strekken.
Met genoegen bezocht ik de vergaderingen.

De commissievergaderingen kenmerkten zich door een zekere mate van gezelligheid, de raadsvergaderingen door absolute kortheid. U hield niet van lang praten.

Mijnheer de voorzitter,
Hieraan gedachtig, ben ik verplicht thans te eindigen.

Ik ben er van overtuigd namens de gehele raad = ondanks mogelijke kleine geschillen = te spreken, als ik U voor Uw verdere leven het allerbeste toewens.

Moge het U en Uw gezin gegeven zijn, nog vele jaren van Uw rust te genieten.

De heer Slegers herinnert er aan, dat hij als oud-wethouder, nu bijna 23 jaar geleden, burgemeester van Alphen alszodanig in Zandvoort mocht installeren. Spreker heeft toen gezegd: "wij vragen niet wie de man is, maar wat de man is". En wij hebben dat mogen ondervinden. Niet iedereen is het steeds met Uw beleid eens geweest, doch er zijn meer goede, dan slechte dingen gebeurd. Spreker herinnert er aan, dat bij de besprekingen, welke in het Georganiseerd Overleg werden gevoerd over de financiële positie der ambtenaren, de heer van Alphen steeds voor de belangen van het personeel opkwam, zó zelfs, dat in één der ambtenarenbladen zijn werk ten voorbeeld werd gesteld voor

't gehele land.

Bij congressen, welke alhier werden gehouden, was U een charmant gastheer, zegt spreker.

Spreker zegt, dat hij wel eens van mening verschilde met de burgemeester. Niettemin gelooft spreker, dat hij nooit wrok heeft gekoesterd. Gedurende de tien jaren, dat spreker als wethouder is opgetreden, heeft hij steeds prettig samengewerkt met Burgemeester van Alphen. Volgens spreker was de heer van Alphen een goed aanvoerder, terwijl zijn devies luidde, "dat de kost altijd voor de baat uitgaat.

Véél, zeer véél heeft U voor Zandvoort gedaan. U verdient daardoor de rust, die U nu in Bergen gaat genieten. Spreker gelooft echter niet, dat er voorlopig veel van deze rust zal komen, omdat de heer van Alphen nog vaak met zijn gedachten in Zandvoort zal toeven.

Voorts roemde spreker de burgemeester om zijn onpartijdigheid bij personeelsbenoemingen. Niet de religieuze of politieke overtuiging, maar alleen de bekwaamheid was bij de heer van Alphen doorslaggevend bij benoemingen.

Spreker hoopte, dat de vertrekkende burgemeester onder Gods zegen nog vele jaren van zijn rust zal mogen genieten.

De heer <u>van Kuijk</u> spreekt als volgt:

Burgemeester,

Nog mag ik U op dit moment met deze naam toespreken. Ik kan mij niet voorstellen dat wij U straks, als wij Uw kaarsrechte gestalte nog eens door het dorp zien gaan, anders dan met "Burgemeester" zouden aanspreken en groeten. Om met een beeld uit mijn vak te mogen spreken, een kapitein blijft voor ons kapitein, ook als hij niet meer op zijn schip staat maar in ruste zijn tuin beplant. Wij zouden dit beeld vol kunnen houden. U verlaat vandaag Uw schip om rust te gaan nemen. Maar voor ons blijft de herinnering aan een krachtig gezagvoerder, sterk van gestalte, maar ook sterk van karakter. Want met straffe hand voerde U het bewind in deze gemeente. En zoals er aan boord wel eens gemopperd wordt als "de ouwe" een beetje al te straf regeert, maar men toch als het er op aan komt zijn gezag ten volle aanneemt en veel voor hem over heeft, zo was het ook hier. Wij, in de raad waren wel eens minder goed te spreken over Uw straffe leiding, maar in ons hart wisten wij toch wel dat het strak houden van de teugels de burgemeester maakt tot een goed regent.

(In één opzicht mijn excuus voor deze vergelijking: een kapitein heet "de ouwe", ook al is hij pas 30 of 40 jaar, maar deze bijnaam past al heel slecht bij Uw jeugdige figuur !)

Het is niet aan mij Uw kwaliteiten hier breed uit te meten. Dat is door anderen reeds gedaan en ook beter toevertrouwd aan hen, die langer dan ik met U hebben mede kunnen werken aan het besturen en medebesturen van onze gemeente.

Wanneer ik namens de fractie van de Partij van de Arbeid hier enige woorden tot U ten afscheid richt, dan voel ik dat daar iets scheef dreigt te lopen. Een woord van uitgesproken politieke zijde tot iemand, die boven de politieke partijen behoort te staan en, ik ben er zeker van, dat U bewust nagestreefd heeft dat te doen. Maar dat boven de politieke partijen staan heeft U er nooit toe gebracht

onverschillig te staan tegenover wat die politieke partijen nastreefden.

Integendeel, wanneer iets naar Uw mening goed was, dan vond de partij, die dat nastreefde een warm medestrijder in U, iemand die voor zijn mening duidelijk uit durfde komen en zijn invloed wist aan te wenden om dat goede tot stand te helpen brengen. En nu kom ik namens de Partij van de Arbeid U van harte dank zeggen voor de vele steun die wij in ons streven bij talloze gelegenheden van U mochten ondervinden. Ook dit behoef ik niet nader aan te tonen. Het vele dat onder Uw bewind is tot stand gekomen is er een duidelijk bewijs van.

Tot het laatste toe bent U in de raad Uzelf gebleven-geen geschipper als het betreft het handhaven van het gezag. Maar ook tot het eind van Uw ambtsperiode, ja door de vele plannen voor de toekomst ver daar overheen, hebben wij U zeer dikwijls aan onze zijde geweten in ons streven naar goed onderwijs, goede woningen, goede sociale verhoudingen, enz., enz., in ons pogen het onze bij te dragen om onze gemeente te besturen in een geest zoals wij als democratische socialisten meenden dat zulks behoorde te geschieden.

Het is daarom dat ik namens de fractie van de Partij van de Arbeid U hiervoor op deze plaats van harte dank zeg. In de eerste plaats om wat daardoor Uw leiding voor de gemeente geweest is, maar ook wat daardoor dank zij Uw steun tot stand gekomen is van hetgeen mede door ons nagestreefd werd.

Burgemeester, ook uit onze naam: wij danken U, het ga U en de Uwen goed in Uw verdere leven.

De heer Lindeman bracht namens Katholiek Zandvoort, dank voor de ijver op het gebied van het strandleven. Volgens spreker brengt het burgemeesterschap in een badplaats bijzondere moeilijkheden mee en zeker in één der grootste badplaatsen van ons land. Als medelid van het strandschap kan spreker oordelen over het begrip en de medewerking door de Burgemeester betoond. In elke vergadering van het strandschap poogde de Voorzitter om een behoorlijk strandleven te ontwikkelen. Het is de burgemeester gelukt om in de vergaderingen van het strandschap = waarin toch leden zitting hebben met uiteenlopende zienswijzen = zijn opvattingen omtrent het strandleven ingang te doen vinden. Als het op het strand niet altijd ging zoals het behoorde te zijn, dan was dit niet de schuld van de burgemeester.

Spreker hoopt, dat de burgemeester nog veel belangstelling voor Zandvoort zal tonen, de gemeente, welke de heer van Alphen zo zeer na aan het hart ging.

Spreker wenst de heer van Alphen een welverdiende rust toe. Vanwege zijn vitaliteit hoopt spreker echter, dat het de burgemeester zal mogen gelukken nog een taak te vinden.

De heer Weber zegt:

Mijnheer de voorzitter.

Bij Uw vertrek komen mij onwillekeurig in gedachten de volgende woorden uit een bekend chanson, namelijk Partir c'est mourir un peu.

Want bij Uw vertrek zullen vele banden verbroken worden. Van al datgene, waarmede U 22 jaar lang contact hebt gehad, gaat U afscheid nemen. Van het een zal dat afscheid

moeilijker zijn dan van het andere. Ik denk bijvoorbeeld aan Uw werkkamer, aan de trouwkamer, aan deze raadzaal, waar U 22 jaar lang de scepter oftewel de voorzittershamer hebt gehanteerd.

22 jaar lang hebt U raadsleden zien komen en gaan, raadsleden met verschillende meningen, verschillende inzichten.

Maar Mijnheer de voorzitter, verschil van mening moet er nu eenmaal zijn. Indien alle raadsleden het met elkaar eens waren en zich ook konden verenigen met het beleid van hun voorzitter, dan zou zulk een raad kunnen zeggen: Mijnheer de voorzitter, U gaat Uw gang maar, wij gaan naar huis en het presentiegeld laat U ons wel door de bode thuisbezorgen. Mijnheer de voorzitter, dat zou niet goed zijn, noch voor de raad, noch voor de gemeente.

Verschil van mening mag er zijn Mijnheer de Voorzitter, maar het behoeft geen afbreuk te doen aan het wederzijds respect, aan de wederzijdse waardering.

Ik heb de woorden: Partir c'est mourir un peu ook aangehaald om de volgende reden. Bij Uw vertrek kan het niet anders, of er moet bij U opkomen een gevoel van teleurstelling, want U gaat Zandvoort verlaten midden in Uw werk, midden in de taak welke U zich had voorgesteld te kunnen volbrengen. Namelijk de wederopbouw van Zandvoort.

Maar Mijnheer de voorzitter, ik hoop, dat het U gegeven mag zijn de wederopbouw van Zandvoort voltooid te zien. Een Zandvoort, voorzien van mooie brede boulevards, goed gevulde hotels, pensions, café-restaurants, kortom een Zandvoort, voorzien van al datgene, wat een grote badplaats nodig heeft voor een goed functionnerende en florerende vreemdelingenindustrie.

En ik hoop, Mijnheer de voorzitter, dat U, tezamen met Mevrouw van Alphen, nog vele jaren in goede gezondheid van Uw welverdiende rust zult mogen genieten.

De heer Tates zag dit afscheid als een ontijdig einde van de loopbaan van burgemeester van Alphen. Volgens spreker is het werk van de heer van Alphen nog niet voltooid, daarbij wijzende op het wederopbouwplan, dat wegens gebrek aan materialen nog niet is uitgevoerd.

Spreker hoopt, dat de voorzitter de volledige herrijzenis van Zandvoort mag beleven als rustend burger.

De heer Blom het woord verkrijgende zegt:

Mijnheer de burgemeester,

Het zij mij vergund in deze laatste onder Uw voorzitterschap staande vergadering van de Zandvoortse gemeenteraad nog eenmaal het woord te vragen.

In Uw langdurige ambtsperiode = vorige sprekers hebben hierop reeds gewezen = hebt gij in Zandvoort veel zien veranderen. Gij maakte de opbloei na de vorige oorlog mee. Gij hebt de daarop gevolgde terugslag medegemaakt, die ook Zandvoort als seizoenplaats in hevige mate economisch trof.

En gedurende de bezettingstijd in de laatste oorlog hebt gij moeten aanschouwen, hoe een groot deel van ons dorp door domme vernielzucht verwoest was.

Gedurende de oorlog werden echter reeds plannen beraamd om Zandvoort zo spoedig mogelijk te doen herbouwen, hoewel deze plannen niet een ieders instemming mochten hebben.

In de korte tijd, dat ik lid van de raad ben, zijn onder

Uw leiding enige belangrijke dingen tot stand gekomen of tot uitvoering gebracht. Er is een begin gemaakt met de wederopbouw en de auto-toerbaan nadert zijn voltooiïng. Het is ook onder Uw bestuur geweest, dat het strandschap = het eerste van die aard in ons land = tot stand kwam. De gedachte, welke aan de totstandkoming van dit instituut ten grondslag ligt, getuigt van het inzicht, dat ook zij, die hier verpozing zoeken, een stem in het kapittel moeten hebben. En de laatste bepalingen welke het strandschap ten aanzien van het strandleven heeft vastgesteld, wettigen het vertrouwen, dat het met deze instelling de goede kant uitgaat.

Wij kunnen dus niet zeggen, dat het U aan voortvarendheid ontbroken heeft = een voortvarendheid, die er = ook dit moet gezegd worden = er wel eens toe leidde, dat sommige raadsleden U verweten, de raad te weinig in het werk te betrekken. Een geestesgesteldheid welke zich ook demonstreerde in het feit, dat de eenvoudige Zandvoorter, zich bij U op het spreekuur niet altijd op zijn gemak voelde. En niet alleen de eenvoudige Zandvoorter.

Een bekend ingezetene, een welhaast 60-jarige dame, vertrouwde mij eens toe: ik ben haast nog nooit bij de burgemeester geweest, of ik voelde mij er als een klein verlegen meisje, zittend op het randje van haar stoel.

Mijnheer de voorzitter,

Ik wil mijn afscheidswoord niet besluiten, voor ik ook dank heb gebracht aan Uw vrouw, die als eerste burgeres van onze gemeente op velerlei wijze getoond heeft, een warm hart te hebben voor de misdeelden.

Mijnheer en Mevrouw van Alphen, ik wil het bij deze woorden laten en spreek de wens uit, dat U beiden nog lang van een goede gezondheid moogt genieten.

De heer van der Werff zegt het volgende:

Mevrouw van Alphen, Burgemeester,

Ik zou in mijn taak als vertegenwoordiger van de Christelijk Historische Unie te Zandvoort te kort schieten, indien ik op deze middag ook niet een ogenblik stil stond bij de door U = Burgemeester = volbrachte taak in Zandvoort.

Ik wil hierbij nu eens niet gaan wijzen op hetgeen door U in de afgelopen 22 jaar tot stand werd gebracht. Betere sprekers dan ik hebben of zullen de verschillende verbeteringen door U te Zandvoort bereikt uitvoerig memoreren. Neen, ik wil mij slechts bepalen, tot het noemen van enkele dramatische gebeurtenissen, waarbij U blijk gaf de Zandvoortse aard goed aangevoeld te hebben. Wij-Zandvoorters houden niet van huldigingen en van overdreven persoonsverheerlijking, doch er zijn van die momenten, waarop wij ons plotseling als één man achter iemand scharen. Ik heb hierbij die beide tragische gebeurtenissen op het oog, waarbij een tweetal eerlijke, brave Zandvoortse zeelieden bij hun arbeid om met garnalenvangst het dagelijks brood voor hun gezin te verdienen door een ongeluk het leven lieten.

Hoe leefden U (beiden) met de nagelaten betrekkingen mede. Hoe wist U toen aan de spontaniteit en medeleven der Zandvoorters bedding te geven door direct een inzameling voor de zo zwaar getroffen gezinnen op touw te zetten.

Als één man stond Zandvoort achter - neen - naast U. En men bleef naast U staan, toen ook hier de critiek meende er zich mede te moeten bemoeien.
Het zou mij niet moeilijk vallen nog meerdere van deze treffende momenten van hechte eenheid te noemen. Ik wil dit echter niet doen en even stilstaan bij de toekomst. U gaat Zandvoort verlaten. Doch ook in Uw verder leven zal Zandvoort een grote rol blijven spelen. Niet voor niets hebt gij de beste van Uw jaren hier doorgebracht. In deze plaats aan het strand, bij de zee zijn Uw beide kinderen opgegroeid. Het zal zo zijn, dat de moeilijkheden en teleurstellingen, welke ieder mens niet bespaard blijven, zullen gaan verbleken en temeer zullen U gebeurtenissen als zo juist door mij genoemd levendig worden.
Ik vermoed dat het niet toevallig is, dat Gij Uw nieuwe woonplaats in Bergen vestigde. Daar achter de duinen, toch vlak bij de zee.
Ds.Swaluë = een van de Zandvoortse predikanten gedurende bijna 50 jaar = dichtte: "Dat zoute nat dampt levenskracht en levenslust in het hart".
Ik geloof dat U deze woorden in hun ware betekenis goed verstaan hebt. Moge het zijn, dat U daar aan het strand van Bergen ook "het prachtigste van al zult blijven aanschouwen" - want"waar zee, waar zee is, daar is is God."
De Secretaris spreekt als volgt:
Mijnheer de burgemeester,
Ik dank U voor de gelegenheid, die U mij geeft om een kort persoonlijk woord tot U te richten.
Hoewel U morgen afscheid neemt van het gemeentepersoneel wil ik U vandaag graag danken voor Uw vertrouwen, Uw vriendschap en de goede samenwerking waardoor U mij het werk van secretaris zo gemakkelijk en aangenaam hebt gemaakt.
Als geboren bestuurder maakte U steeds een juist onderscheid tussen bestuur en administratie. U hebt alles gedaan wat nodig was om mij een inzicht te geven in het bestuur en daardoor mijn taak als hoofd van de administratie verlicht.
Het was mij een voorrecht U op menige dienstreis te vergezellen en ik heb veel van U geleerd door de wijze waarop U de belangen van de gemeente tijdens besprekingen met instanties van rijk, provincie en andere gemeenten hebt behartigd. U was een voortreffelijk pleitbezorger voor de gemeente Zandvoort en Uw woord had ook buiten de gemeente een groot gezag.
Ik vind het erg jammer, dat aan die ambtelijke samenwerking nu een einde komt, ik wil mij echter in Uw blijvende vriendschap aanbevelen.
De heer van Alphen ten slotte aan het woord, zegt:
Mevrouw, Mijne Heren,
Toen ruim 22 jaren geleden op dezelfde plaats de loco-burgemeester, wethouder Slegers mij installeerde zinspeelde hij op het feit, dat het hier in Zandvoort "kon waaien".
Inderdaad, dat was niets te veel gezegd of voorspeld.
Menige storm is in mijn twee en twintigjarige ambtsperiode = ik reken de twee en een half jaar toen hier een schijnregering bestond, nu maar mede = zowel letterlijk als figuurlijk over mij heen getrokken.

Maar als een groot liefhebber en bewonderaar van de zee en haar belichtingen is het mij opgevallen, dat de zon nooit zo mooi ondergaat en daarmede vooruitlopend op een verhelderde "volgende dag" dan juist na een storm.

Om nog even daarop terug te komen moet het mij toch van het hart, dat het spreekwoordelijke glas water dikwijls getuige was van menige in figuurlijke zin over mij en de gemeente gegane storm.

Hoe dan ook, hopelijk hebben de gemeente en de gemeentenaren van die ruw weer perioden niet geleden en wanneer mij een zeker egoïsme vergund wordt, prijs ik mij gelukkig in de 22 jaren wegens ziekte of ongesteldheid niet één dag wat men noemt verzuimd te hebben.

Mogelijk, dat deze propaganda, die ik nog op de laatste dag van mijn verblijf alhier voor deze gezonde gemeente mag maken, deze zelfbeschouwing rechtvaardigt.

Mij temidden van U raadsleden, vertegenwoordigers der gemeente bevindende kan het niet anders, of ik meen ook U een wat ik zou willen noemen korte memorie van toelichting op het door mij voorgestane en gevoerde beleid als burgemeester dezer gemeente te moeten verschaffen.

De ware kracht ook van een gemeente bestaat daarin, dat alle ingezetenen door dezelfde ijver voor die gemeente bezield zijn en een ieder afzonderlijk het algemeen belang tot het zijne maakt.

Dit klemt in het bijzonder voor deze gemeente.

Door haar unieke ligging met dat brede strand en die onvolprezen zee moet zij zich te allen tijde bewust zijn van de verplichtingen, die zij dientengevolge heeft.

Een wat ik zou willen noemen "eilandbegrip" van de vroeger menigmaal gehoorde uitlating als "Zandvoort voor de Zandvoorters" past m.i. allerminst in het kader van die verplichtingen en motiveert niet de rangorde, die men vroeger deze badplaats n.l. de tweede van Nederland, toedacht.

Naar aanleiding van het zo juist aangehaalde nog dit.

Beseft men genoeg, dat de badgasten betalende gasten zijn, logisch, dat zij betalen, maar zij zijn ook gasten en maakt men wel voldoende het algemeen belang tot het zijne, of als variant op een bekend spreekwoord: Ziet men niet te veel de schelpen en niet het strand ?

Ik moge U raden de oorspronkelijke Zandvoortse industrie, n.l. het vreemdelingenverkeer in de ruimste zin des woords te doen herleven en de stichting van hotels, pensions en wat daarbij behoort om de gasten een aangenaam verblijf te verschaffen, te bevorderen.

Daarnaast is de gemeente, hoe kan het anders, aangewezen op een druk dagbezoek en liggen haar belangen als forensen- en badplaats in hoofdzaak in Amsterdam en Haarlem.

Wil onze badplaats de belangstelling van die steden houden en versterken dan zal de wederopbouw van

de verminkte vreemdelingenindustrie ten zeerste gebaat zijn bij een overleg, mee in het bijzonder op financieel gebied, met Amsterdam en Haarlem, betreffende de constructie van een vernieuwd Zandvoort aan de zee, een en ander zonder haar zelfstandigheid prijs te geven.

Veilig mag ik aannemen, dat men tot de overtuiging is gekomen, dat de ontwikkeling van de gemeente zoals door mij gezien, in hoofdzaak hierin bestaat, dat een ieder in de gelegenheid moet worden gesteld te genieten van haar zo verfrissend en heilzaam werkende zeelucht met instandhouding van de aantrekkelijkheid als woongemeente.

Ik ben U en vroegere raadsleden dankbaar waar ik tot bereiking van dat doel Uw en hun medewerking mocht deelachtig worden.

Besef toch Zandvoorters welk een bevoorrechte plaats U inneemt en geef ook anderen, ik denk in het bijzonder aan de minderbedeelden, iets van Uw zon mede en tracht te bevorderen, dat zij Uw strand niet alleen vlug en veilig maar ook voordelig kunnen bereiken.

Ga voort Uw duinen te beplanten !

Ook in deze gemeente waren, laat ik er alleen dit van zeggen, verschillende ingezetenen, die niet geleerd hadden, of niet hebben willen leren ook met anderen te leven en dit zelfs hun jongere generatie als een ideaal voorhielden.

Zij hebben het U en mij niet gemakkelijk gemaakt.

Echter moge ik dankbaar erkennen, na een wel zeer langdurig verlof wederom na de bevrijding mijn werk temidden van U te hebben mogen hervatten en zodoende ook aan de funderingen van Zandvoort's wederopbouw te hebben kunnen medewerken.

Men heeft hier veel, ook waaraan ik mijn medewerking heb verleend, gesloopt; de wil om te doen herrijzen lijkt mij, zij het dan voorshands nog niet eensgezind, aanwezig.

GrijptUw kans Mevrouw, Mijne Heren U nu geboden om van Zandvoort iets moois en groots te maken !

Wat die wederopbouw betreft stel ik er prijs op vast te stellen, dat het plan er toe gemaakt werd toen vrijwel heel Nederland in het vooruitzicht van een bevrijding, optimistisch was.

Is een = laten wij hopen = tijdelijke terugslag in het tempo van de restauratie van ons land het plan van Zandvoort, al of niet = wat de bijzonderheden betreft = gewijzigd, over een bezwaarlijk vooraf aan te geven aantal jaren uit te voeren en waarvan het gedeelte ten zuiden van de lijn spoorwegstation naar zee reeds gedeeltelijk in uitvoering is, een onmogelijkheid ?

Geenszins.

De opzet van een nieuw Zandvoort aan de zee heeft veel stof, lokaal gesproken, zand doen opwaaien; volkomen begrijpelijk, dat, zoals ieder project zijn voor- en tegenstanders zal hebben, zulks ten opzichte van dit plan ook het geval was.

Of men de Zandvoortse gemeenschap echter een dienst deed met vrijwel iedere week van die critiek, die op een"planziekte" geleek, te doen blijken, betwijfel ik.

De dagen waarop ik met de Heren Ir.Friedhoff en Ir. Dufour Zandvoort's wederopbouw mocht bespreken en waarbij ik steeds onder de indruk van hun medeleven met de toekomst der gemeente kwam, behoren tot de aangenaamste herinneringen van mijn gedwongen vacantie.

Ik zou te kort schieten door daarbij niet te noemen de vele bezoeken en tekenen van medeleven, die ik tijdens mijn verblijf elders mocht ontvangen.

Nederland's gastvrijheid was groot in de oorlog, ik heb dat meerdere malen gedurende die tijd ondervonden. Vriendelijke ontvangsten te Amsterdam en te Heemstede, wanneer ik in die plaatsen bij een stukje Zandvoort mocht verblijven, spraken boekdelen, terwijl ook na de capitulatie de gastvrijheid van een onzer ingezetenen te mijnen opzichte getoond, geen grenzen kende.

Mevrouw, Mijne Heren,

Hetgeen ik tot U mocht zeggen is allerminst aan te merken als een volledige weergave van mijn burgemeesterperiode, echter meer als enige grepen uit mijn ambtelijk bestaan voor zover deze gemeente betreft en mijn visie op deze gemeente als een belangrijk middelpunt in vreemdelingenverkeer.

Ben ik geslaagd in mijn streven ?

De tijd zal het leren !

Een burgemeester heeft bij de uitoefening van zijn aantrekkelijk ambt het voordeel, dat wanneer een gedeelte van de bevolking over zijn beleid ontevreden is, zulks ten opzichte van een ander deel niet het geval behoeft te zijn.

Zijn plaats is echter op deze wip der meningen geen gemakkelijke, U zult dat erkennen.

Wanneer ik wat de grote lijn betreft = ik haat klein gedoe = min of meer geslaagd ben in de uitoefening van mijn ambt dan wil ik in de eerste plaats mijn echtgenote en kinderen, dus mijn gezin daarvoor dank zeggen.

Speelt de vrouw, in het algemeen gesproken, een belangrijke rol in het leven en bestaan van haar man, als burgemeestersechtgenote is deze aan uiterst delicate; de vele bewijzen van vriendschap en genegenheid van een, gelukkig mag ik zeggen belangrijk deel der bevolking, mijn vrouw betoond, is voor mij een waarborg, dat Zandvoort haar een goed hart toedraagt. Dit verheugt haar en mij.

Bij het vertrek uit mijn vorige gemeente, Westzaan, mocht ik verklaren, dat ik in mijn aldaar geboren zoon de beste herinnering aan die gemeente medenam.

De geschiedenis herhaalt zich want thans kan ik zeggen dat door de geboorte van mijn dochter te Zandvoort, de gedachte aan die gemeente levendig blijft.

In hoge mate ben ik erkentelijk voor de steun, die ik van de wethouders mocht ondervinden.

Allereerst van U, mijnheer van der Moolen.

Zeg ik te veel met te verklaren, dat wij weten wat wij aan elkander hebben en is er eigenlijk veel meer nodig wat onze goede verhouding kan illustreren.

Als wethouder van financiën zult U wel eens gedacht hebben bij het bespreken van het een of andere voorstel: "wie zal dat betalen", maar zowel U als ik weten ook, dat de "cost voor de baet" uitgaat, ik houd mij er van overtuigd, dat het grote vertrouwen, dat U en ik in

Zandvoort's toekomst hebben, niet beschaamd zal worden.
Niet gauw zal ik vergeten, dat U mede namens Uw fractie geen bezwaar heeft gehad tegen de verlenging van mijn ambtsperiode, daarentegen, met voorbijgaan van Uw eigen interessen heeft U die zelfs bevorderd.
Ik weet wat U in het belang meer in het bijzonder van de minderbedeelden op woon-, onderwijs- en ander gebied op zulk een voortvarende en uitnemende wijze verricht.
Moge het U gegeven zijn dit nog lang vol te houden !
Dat een gedeelte van mijn persoonlijk meubilair door de gemeente werd overgenomen, waardeer ik bijzonder. Ik dank U voorts voor het aanbrengen van het gedenkraam met familiewapen in de trouwzaal, alsmede voor het noemen van de auto-toerweg "Burgemeester van Alphenweg".
Wethouder Groos, wij werken sinds kort samen, het zou mij niet verwonderen, dat ook U tot de ervaring zult komen, dat het alle man van pas te maken een van de moeilijkste zaken is, die men in de wereld vindt.
Wij komen beiden uit het Gelderse en eens stond in Arnhem onze wieg. Bij ons beiden moet dan wel in het bijzonder de gedachte aan de heldhaftige strijd, die ook voor de vrijheid, kostelijk bezit, van U en mij daar is geleverd, dankbaar voortleven.
Voor de aangename sfeer, die mede door Uw toedoen bij voortduring in het college heerste, ben ik U dankbaar. Dankbaar ben ik ook voor Uw persoonlijke woorden, speciaal tot mijn vrouw en kinderen.
In dit verband kan ik U nog mededelen, dat mijn zoon promotie heeft gemaakt en van Batavia naar Calcutta is overgeplaatst om dienst te doen bij de Mij."Nederland" en de "K.L.M.".
Achttien jaren mocht ik samenwerken met de toenmalige wethouder Slegers.
Ook hem breng ik dank voor die samenwerking.
Ik weet zijn = als vertegenwoordiger van het katholieke volksdeel der gemeente = opvattingen over orde.
Ik hoop hem hierin zover mij mogelijk was, gesteund te hebben.

In overleg met zijn fractie heeft ook hij naar ikweet, zich = zeer tot mijn vreugde = ingezet mijn ambtsperiode nog een tijdje verlengd te krijgen, ik mag hierin toch zeker wel een bewijs zien, dat men ook van die zijde de vervulling van mijn ambt goedkeurde.
Ambtenaar zijn in de tegenwoordige tijd is geen gemakkelijke taak. Wanneer men de ambtenaren goed betaalt, kan men veel eisen. Als burgemeester heb ik zeer veel steun van de ambtenaren gehad.
De heer Slagveld dank ik voor zijn eerlijk betoog. Wij zijn het niet altijd eens geweest. Ik ben er echter van overtuigd, dat wanneer iemand voor Zandvoort voelt, hij het is.
Prachtig is het te vernemen dat U van Zandvoort houdt
De heer van Kuijk heeft enige nautische termen aangehaald. Ik wil er daarom zelf ook één aanhalen. Het is mij altijd gegaan om het spel, niet de spelers, om het schip niet om de bemanning.

De heer Lindeman kan ik zeggen, dat men tegenover de badgasten iets door de vingers moet zien om hun vacantiestemming niet te bederven.

Naar aanleiding van de woorden van de heer Weber moet ik verklaren, dat ik het naar vind Zandvoort te moeten verlaten, ook als woonplaats.

Mijnheer Tates U was niet enthousiast voor het wederopbouwplan.

Ik hoop, dat er van Zandvoort iets moois wordt gemaakt.

Aan de heer Blom moet ik verklaren, dat wanneer ik niet vriendelijk was en een eenvoudige Zandvoorter zich op mijn spreekuur niet op zijn gemak voelde, dit nooit gekomen kan zijn, omdat ik hem of haar geen stoel aanbood. Zou misschien de boodschap, die sommigen hadden, daarvan de oorzaak zijn geweest ?

Uw vader, Mijnheer van der Werff was getuige van mijn installatie. Hij was de eerste, die mij een bezoek bracht in Westzaan.

Het doet mij genoegen, dat deze band ook bij U bestaat.

Met wethouder Zwaan, wie Zwaan zegt, zegt "Onderling Hulpbetoon" een van Zandvoort's verdienstelijkste verenigingen, alsmede met de wethouders Ds.Padt, een eerlijk strijder voor zijn beginselen, en Elffers, deskundige op gemeentelijk financiëel gebied en iemand, die in Zandvoort's godsdienstig leven een belangrijke plaats inneemt, mocht ik enige jaren in goede verstandhouding de belangen onzer gemeente behartigen.

Men zegt wel eens: "Zeg mij met wie gij omgaat en ik zal U zeggen wie gij zijt".

Als variant hierop zou ik als burgemeester willen zeggen: "Zeg mij wie Uw secretaris is en ik zal U zeggen wat U bereiken kunt".

Begrijp mij goed, allerminst wil ik verklaren, dat de burgemeester de gemeente-secretaris of wie ook op zijn stoel wenst te zien zitten, maar een aangename, kan het zijn vertrouwelijke omgang komt de gemeente ten goede.

Ik heb als burgemeester sinds de vervulling van het secretarisambt door de heer Bosman niet beter kunnen verlangen. Morgen zien wij elkaar weer secretaris, maar ontvang reeds nu de dank voor de wijze waarop U het ambt opvat. De raad heeft U destijds met 12 stemmen voor en 1 blanco benoemd. Ik weet, dat men nu éénstemmig Uw werk waardeert.

Er heeft menigmaal verschil van mening in deze raad bestaan, maar ik moge het op dit ogenblik herhalen, wanneer het om werkelijk belangrijke aangelegenheden voor Zandvoort's bestaan ging (zoals ik die mede zag), werden de besluiten unaniem genomen.

Mogen die besluiten, waaraan ik mocht medewerken in het waarachtig belang van onze gemeente blijken te zijn tot stand gekomen.

Van deze plaats af wens ik te memoreren de steun van de vroegere Commissaris der Koningin, Baron Röell ontvangen, terwijl ik ook de huidige gezagsdrager, Baron de Vos van Steenwijk, in die gevoelens van erkentelijkheid moge betrekken.

Zij beseften en beseffen de moeilijkheden maar ook de mogelijkheden van Zandvoort.

Het wil mij voorkomen, dat het strandschap, dat zich bij de behartiging van de belangen van hen, die ons strand bezoeken boven die van menig locaal geinteresseerde plaatst, uitnemend werk voor Zandvoort verricht.
Van strand gesproken, men schijnt ten opzichte van het treffen en uitvoeren van de ordemaatregelen mijn naam wel eens in de pers genoemd te hebben.
Men heeft mij daarmede allerminst van mijn zienswijze kunnen afbrengen, dat Zandvoort in het kort gezegd:"elck wat wils" moet bieden, ook aan hen, die geen behoefte aan zonnebaden hebben of aan het demonstratief benutten van de textielschaarste.
Dankbaar erken ik de samenwerking met mijn collega's, allen bestuurderen van de parels van Kennemerland's kroon.
Wanneer ik iets tot stand heb kunnen brengen voor deze gemeente, dan is zulks mede te danken aan de steun van de heren hoofden van dienst èn hun personeel, mij immer zulk een ruime mate verleend.
Mogen zij ook mijn opvolger, die ik het beste toewens, in het belang der gemeente die steun verschaffen.
Ik prijs mij gelukkig met het hoofd en de heren van het plaatselijk wederopbouwbureau steeds de aangenaamste verhouding gehad te hebben.

Van verschil van mening wordt men niet beter en zou daardoor Zandvoort's herbouw aanzienlijk worden vertraagd.
Aangezien deze gemeente voor een belangrijk deel aangewezen is op vreemdelingenverkeer kan een goede pers haar niet anders dan tot voordeel strekken.
Voor de medewerking van de correspondenten der belangrijke dagbladen, wier stem ook ver buiten deze gemeente reikt en die vermoedelijk wel eens critiek op mijn beleid hadden ben ik erkentelijk, dat ook daarbij de grote lijn werd in acht genomen en zij nooit vervielen in kleingeestige, min of meer wat ik zou willen noemen "zure" opmerkingen aan mijn persoon.
Ten slotte nog dit.
Wanneer ik mij nog wat in de avondzon van mijn leven mag koesteren en mij daarbij verdiepen in mijn verleden, geloof mij, de ambtelijke dienstjaren in Uw gemeente doorgebracht zullen daarin een ereplaats innemen.
Naar populariteit heb ik nooit gestreefd.
Populaire burgemeesters zijn meestal slappe burgemeesters en slapheid past minder dan ooit in deze tijd.
Maar wanneer de gemeente in mij blijft zien een drager van het gezag, die zonder onderscheid des persoons het goed met de bevolking bedoelde, ben ik dankbaar.
De eerste burgerplicht is zijn vaderland en dus ook zijn gemeente te dienen.
Hopelijk ben ik hierin geslaagd.
Zandvoort, het ga U goed.

<u>Sluiting.</u>
Hierna sluit de <u>Voorzitter</u> de openbare vergadering.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad der gemeente Zandvoort van..............
.....................1948.

De Secretaris, De Voorzitter,